

Sygn. akt I Ns 353/19

POSTANOWIENIE

Dnia 22 września 2021 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Anna Gajewska

Protokolant: sekretarz sądowy Agnieszka Zuzga

po rozpoznaniu w dniu 8 września 2021 w Piszcu r. na rozprawie

sprawy z wniosku A. B.

z udziałem K. B. (1)

o podział majątku wspólnego

p o s t a n a w i a :

I. Ustalić, iż w skład majątku wspólnego wnioskodawcy A. B. i uczestniczki postępowania K. B. (1) wchodzi:

a) spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego numer (...) usytuowanego w budynku numer (...) przy ulicy (...) w P. na działce o numerze ewidencyjnym (...), dla której Sąd Rejonowy w Piszcu IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą Kw. Nr (...) o wartości 140 000 zł;

b) meble dębowe: komoda o wartości 495 zł; szafa o wartości 644,70 zł; witryna duża o wartości 570 zł; witryna mała o wartości 477 zł; komplet wypoczynkowy o wartości 1175 zł; stół do jadalni o wartości 345 zł;

c) komoda korytarzowa o wartości 459 zł;

d) szafa korytarzowa w zabudowie o wartości 424,01 zł;

e) telewizor 42' o wartości 1135,68 zł;

f) lodówka marki B. o wartości 919,99 zł;

g) zmywarka marki B. wartości 426 zł;

h) kuchenka gazowa o wartości 296,70 zł;

i) szafa (z pokoju dziecka) o wartości 319,01 zł;

j) szafa i łóżko (z pokoju dziecka) o łącznej wartości 180 zł;

k) rower o wartości 135 zł;

l) kwota 30 zł uzyskana ze sprzedaży sprzętu wędkarskiego;

II. Dokonać podziału majątku wspólnego wnioskodawcy A. B. i uczestniczki postępowania K. B. (1), w ten sposób, że składniki majątku wspólnego opisane szczegółowo w punktach I. a), d), e), f), g), h), i), j) i l) postanowienia przyznać na własność uczestniczce postępowania K. B. (1).

III. Ustalić, iż wnioskodawca A. B. poczynił nakłady z majątku osobistego na majątek wspólny stron po ustaniu wspólności ustawowej majątkowej małżeńskiej w związku ze spłatą pożyczki ekspresowej w kwocie 27 105,60 zł (dwadzieścia siedem tysięcy sto pięć złotych 60/100).

IV. Oddalić wniosek A. B. o ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym.

V. Zasądzić od uczestniczki postępowania K. B. (1) na rzecz wnioskodawcy A. B. tytułem spłaty kwotę 85 418,49 zł (osiemdziesiąt pięć tysięcy czterysta osiemnaście złotych 49/100) płatną w 12 (dwunastu) ratach miesięcznych, pierwsza rata w kwocie 2 709,25 zł płatna do dnia 31 października 2021 roku, druga rata w kwocie 2 603,25 zł płatna do dnia 30 listopada 2021 roku, oraz kolejne dziesięć rat w kwocie po 8 000 zł, płatnych do ostatniego dnia każdego miesiąca, począwszy od grudnia 2021 roku, wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

VI. Zarządzić sprzedaż w drodze licytacji publicznej składników majątku wspólnego stron wskazanych w punkcie I podpunktach b), c) i k).

VII. Ustalić, że wnioskodawca A. B. i uczestniczka postępowania K. B. (1) otrzymają po 1/2 części z kwot otrzymanych w wyniku sprzedaży egzekucyjnej składników majątku zarządzanej w pkt. VI. niniejszego orzeczenia, po odjęciu poniesionych kosztów sprzedaży.

VIII. Zasądzić od uczestniczki postępowania K. B. (1) na rzecz wnioskodawcy A. B. kwotę 500 zł (pięćset złotych) tytułem połowy opłaty sądowej od wniosku.

IX. Nakazać pobrać od wnioskodawcy A. B. oraz uczestniczki postępowania K. B. (1) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Piszku kwoty po 1 150,50 zł (jeden tysiąc sto pięćdziesiąt złotych 50/100) tytułem niepokrytych wydatków na opinię biegłego.

X. Orzec, iż strony ponoszą koszty niniejszego postępowania we własnym zakresie.

Sygn. akt I Ns 353/19

UZASADNIENIE

A. B. wystąpił z wnioskiem o podział majątku wspólnego byłych małżonków wskazując jako uczestniczkę postępowania K. B. (1).

We wniosku podał, że związek małżeński zainteresowanych, zawarty 27 grudnia 2003 roku, został rozwiązany przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 28 sierpnia 2019 roku wydanym w sprawie VI RC 514/19.

Wnioskodawca wniósł o ustalenie, że w skład majątku wspólnego zainteresowanych mającego ulec podziałowi wchodzi:

1. spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego numer (...) usytuowanego w budynku numer (...) przy ulicy (...) w P. na działce o numerze ewidencyjnym (...), dla której Sąd Rejonowy w Piszku prowadzi księgę wieczystą (...), o wartości 140 000 zł,
2. następujące ruchomości:
 - a) meble dębowe: komoda, szafa, dwie witryny, komplet wypoczynkowy, stół do jadalni – o łącznej wartości 5 000 zł,
 - b) komoda korytarzowa o wartości 100 zł,
 - c) szafa korytarzowa w zabudowie o wartości 300 zł,

- d) sprzęt wędkarski o wartości 200 zł,
- e) telewizor 42' o wartości 1 700 zł,
- f) lodówka marki B. o wartości 1 000 zł,
- g) zmywarka marki B. wartości 200 zł,
- h) kuchenka mikrofalowa o wartości 100 zł,
- i) kuchenka gazowa o wartości 300 zł,
- j) pralka marki W. o wartości 400 zł,
- k) szafa (z pokoju dziecka) o wartości 500 zł,
- l) szafa i łóżko (z pokoju dziecka) o łącznej wartości 500 zł,
- m) dwa rowery o łącznej wartości 500 zł.

Ostatecznie, na rozprawie w dniu 8 września 2021 roku wnioskodawca wniósł o dokonanie podziału wskazanego wyżej majątku wspólnego zainteresowanych poprzez przyznanie wszystkich jego składników uczestniczce i zasądzenie od niej na rzecz wnioskodawcy stosownej spłaty płatnej jednorazowo.

Jednocześnie wnioskodawca wniósł o ustalenie nierównych udziałów zainteresowanych w majątku wspólnym w wysokości $\frac{3}{4}$ na rzecz wnioskodawcy i $\frac{1}{4}$ na rzecz uczestniczki. Ponadto wniósł o rozliczenie w niniejszym postępowaniu spłaconego przez niego z własnych środków po ustaniu wspólności majątkowej długu wspólnego zainteresowanych z tytułu umowy pożyczki ekspresowej zawartej 28 marca 2017 roku z Bankiem (...) S.A.

W uzasadnieniu wnioskodawca podniósł, że od początku trwania związku małżeńskiego zainteresowanych, to na wnioskodawcy spoczywał ciężar utrzymania rodziny i zapewnienia jej godziwego bytu. Wnioskodawca przez cały czas trwania wspólności majątkowej pracował, a zarobione pieniądze przeznaczał na utrzymanie rodziny i powiększanie majątku wspólnego. Zadaniem uczestniczki była natomiast opieka nad małoletnimi dziećmi zainteresowanych. Uczestniczka nie pracowała, a zarobione przez wnioskodawcę środki finansowe wydatkowała na własne potrzeby. W dniu 28 marca 2017 roku, w celu zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych, zainteresowani zaciągnęli pożyczkę ekspresową w Banku (...) S.A., z której środki w całości przeznaczyli na zakup przedmiotowego spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego. Spłata pożyczki miała nastąpić w równych ratach miesięcznych do dnia 15 marca 2024 roku. Środki na spłatę pożyczki pochodziły z dochodów wnioskodawcy. Od daty ustania wspólności majątkowej pożyczka spłacana jest wyłącznie przez wnioskodawcę. Po rozwiązaniu małżeństwa zainteresowanych przez rozwód, wnioskodawca wyprowadził się z przedmiotowego lokalu, w którym do dnia dzisiejszego zamieszkuje uczestniczka wraz z dziećmi.

Uczestniczka postępowania K. B. (1) co do zasady przychyliła się do wniosku o podział majątku wspólnego. Przyznała, że w skład majątku wspólnego zainteresowanych mającego ulec podziałowi wchodzi wymienione przez wnioskodawcę składniki, przy czym zakwestionowała wskazane przez wnioskodawcę wartości ruchomości. Wskazała, że mikrofalówka nie przedstawia żadnej wartości, a sprzęt wędkarski został przez nią sprzedany za 30 zł. Dodała, że nie wie, gdzie znajduje się drugi rower.

Ostatecznie uczestniczka postępowania wniosła o dokonanie podziału wskazanego wyżej majątku wspólnego zainteresowanych poprzez przyznanie uczestniczce składników wymienionych w pkt 1, 2c, 2e, 2f, 2g, 2i, 2j, 2k, 2l, zaś wnioskodawcy pozostałych składników i zasądzenie od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy stosownej spłaty. Podniosła, że przedmiotowy lokal zamieszkiwany jest przez uczestniczkę i wspólne małoletnie dzieci. Lokal ten

pozwala zapewnić małoletnim godne warunki bytowe. Podkreśliła, że z pomocą obecnego partnera będzie w stanie spłacić wnioskodawcę.

Uczestniczka przyznała, że od daty ustania wspólności majątkowej to wyłącznie wnioskodawca spłaca zaciągniętą przez zainteresowanych pożyczkę ekspresową.

Uczestniczka wniosła o oddalenie wniosku o ustalenie nierównych udziałów zainteresowanych w majątku wspólnym. W uzasadnieniu zaprzeczyła, że nie podejmowała zatrudnienia. Podniosła, że w okresie trwania związku małżeńskiego wnioskodawca nalegał, aby uczestniczka skupiła się na prowadzeniu domu i na opiece nad dziećmi. Więc okresy, kiedy uczestniczka pozostawała bez pracy, miały miejsce za obopólnym porozumieniem. Jednakże występowały okresy, kiedy uczestniczka pracowała. Do czasu urodzenia drugiego dziecka, uczestniczka wyjeżdżała na prace sezonowe do Niemiec. Po urodzeniu drugiego dziecka, za namową wnioskodawcy nie pracowała przez dłuższy okres, a następnie podejmowała różne prace dorywcze. Ostatni raz podjęła zatrudnienie w okresie od września 2017 roku do lutego 2018 roku.

Sąd ustalił, co następuje:

A. B. i K. B. (1) związek małżeński zawarli 27 grudnia 2003 roku w K.. Ze związku tego posiadają dwoje małoletnich dzieci. Małżonków łączył ustrój ustawowej wspólności majątkowej.

Małżeństwo A. B. i K. B. (1) zostało rozwiązane przez rozwód prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 28 sierpnia 2019 roku wydanym w sprawie VI RC 514/19 – bez orzekania o winie. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi dziećmi Sąd powierzył obojgu rodzicom, a miejsce zamieszkania dzieci ustalił przy matce. Wyrok rozwodowy uprawomocnił się 19 września 2019 roku.

(okoliczności bezsporne, dowód: wyrok rozwodowy k. 83-83v akt sprawy VI RC 514/19 Sądu Okręgowego w Olsztynie)

W skład majątku wspólnego A. B. i K. B. (1) wchodzi:

- a) spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego numer (...) usytuowanego w budynku numer (...) przy ulicy (...) w P. na działce o numerze ewidencyjnym (...), dla której Sąd Rejonowy w Piszcu prowadzi księgę wieczystą (...), o wartości 140 000 zł,
- b) meble dębowe: komoda o wartości 495 zł; szafa o wartości 644,70 zł; witryna duża o wartości 570 zł; witryna mała o wartości 477 zł; komplet wypoczynkowy o wartości 1175 zł; stół do jadalni o wartości 345 zł,
- c) komoda korytarzowa o wartości 459 zł,
- d) szafa korytarzowa w zabudowie o wartości 424,01 zł,
- e) telewizor 42' o wartości 1135,68 zł,
- f) lodówka marki B. o wartości 919,99 zł,
- g) zmywarka marki B. wartości 426 zł,
- h) kuchenka gazowa o wartości 296,70 zł,
- i) szafa (z pokoju dziecka) o wartości 319,01 zł,
- j) szafa i łóżko (z pokoju dziecka) o łącznej wartości 180 zł,
- k) rower o wartości 135 zł.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu szacowania ruchomości k. 114-185)

W dacie ustania wspólności majątkowej, w skład majątku wspólnego A. B. i K. B. (1) wchodził również sprzęt wędkarski, który po ustaniu wspólności majątkowej został sprzedany przez K. B. (1) za cenę 30 zł. (bezsporne)

W czasie trwania wspólności majątkowej A. B. i K. B. (1) zaciągnęli pożyczkę ekspresową w Banku (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W., która po ustaniu wspólności majątkowej spłacona została w kwocie 27 105,60 złotych przez A. B..

Środki pochodzące z ww. pożyczki małżonkowie przeznaczyci na zakup ww. spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego. Od daty ustania wspólności majątkowej w lokalu tym zamieszkuje K. B. (1) wraz z dziećmi, która z wyłączeniem wnioskodawcy ponosi wszystkie koszty jego utrzymania.

(okoliczności bezsporne, dowód: umowa pożyczki ekspresowej k. 23-33; potwierdzenia wpłat k. 34-36, historia rachunku bankowego k. 39-45 i 218-221.

A. B. pracował przez cały czas trwania związku małżeńskiego. Przeważnie była to praca z dala od domu, również za granicą. K. B. (1), za obopólnym porozumieniem małżonków, przede wszystkim zajmowała się prowadzeniem domu i wychowywaniem dzieci. Zdarzało się, że podejmowała prace dorywcze, w tym wyjeżdżała na prace sezonowe do Niemiec, powierzając w tym czasie opiekę nad dziećmi swojej matce i siostrze. Zarobione przez małżonków środki finansowe wydatkowane były na potrzeby rodziny i spłatę zobowiązań finansowych.

(dowód: zeznania wnioskodawcy k. 223v-224; zeznania uczestniczki postępowania k. 226-226v; zeznania świadków A. R., I. D. i K. B. (2) – akta Cps 25/20 Sądu Rejonowego w Słupsku)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 31 § 1 k.r.o. majątkiem wspólnym małżonków są przedmioty majątkowe nabyte w czasie trwania wspólności ustawowej przez oboje małżonków lub przez jednego z nich. Przepis art. 43 § 1 k.r.o. zawiera domniemanie, iż oboje małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym.

Zgodnie z art. 46 k.r.o. od chwili ustania wspólności ustawowej do majątku, który był nią objęty, jak również do podziału tego majątku w sprawach nie unormowanych w kodeksie rodzinnym i opiekuńczym stosuje się odpowiednio przepisy o wspólności majątku spadkowego i dziale spadku. Podobne odesłanie w kwestiach proceduralnych do przepisów o dziale spadku zawiera przepis art. 567 § 3 k.p.c.

Skład i wartość majątku ulegającego podziałowi ustala Sąd (art. 567 § 3 k.p.c. w zw. z art. 684 k.p.c.). Zasadą jest, iż podział majątku wspólnego obejmuje składniki należące do danego majątku w dacie ustania wspólności oraz istniejące w chwili dokonywania podziału.

Przepisy regulujące postępowanie o dział spadku (art. 680-689 k.p.c.), jak i przepisy normujące podział majątku wspólnego (art. 566-567 k.p.c.), nie określają wprost sposobów podziału majątku. Odsyłają do uregulowań dotyczących zniesienia współwłasności (art. 688 k.p.c.).

W myśl art. 622 § 2 k.p.c. w zw. z art. 688 k.p.c., gdy wszyscy współwłaściciele złożą zgodny wniosek co do sposobu zniesienia współwłasności, sąd wydaje postanowienie odpowiadające treści wniosku, jeżeli projekt podziału nie sprzeciwia się prawu ani zasadom współżycia społecznego, ani też nie narusza w sposób rażący interesu osób uprawnionych.

W toku niniejszego postępowania zainteresowani zgodnie wnieśli o ustalenie, że w skład ich majątku wspólnego mającego ulec podziałowi wchodzi:

a) spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego numer (...) usytuowanego w budynku numer (...) przy ulicy (...) w P. na działce o numerze ewidencyjnym (...), dla której Sąd Rejonowy w Pieszku prowadzi księgę wieczystą (...), o wartości 140 000 zł,

b) meble dębowe: komoda o wartości 495 zł; szafa o wartości 644,70 zł; witryna duża o wartości 570 zł; witryna mała o wartości 477 zł; komplet wypoczynkowy o wartości 1175 zł; stół do jadalni o wartości 345 zł,

c) komoda korytarzowa o wartości 459 zł,

d) szafa korytarzowa w zabudowie o wartości 424,01 zł,

e) telewizor 42" o wartości 1135,68 zł,

f) lodówka marki B. o wartości 919,99 zł,

g) zmywarka marki B. wartości 426 zł,

h) kuchenka gazowa o wartości 296,70 zł,

i) szafa (z pokoju dziecka) o wartości 319,01 zł,

j) szafa i łóżko (z pokoju dziecka) o łącznej wartości 180 zł,

k) rower o wartości 135 zł,

oraz mikrofalówka marki D., pralka marki W. i jeszcze jeden rower.

Wartość spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu Sąd ustalił w oparciu o zgodne stanowisko zainteresowanych na kwotę 140 000 zł, natomiast wartość ww. ruchomości w oparciu o opinię powołanego w sprawie biegłego sądowego z zakresu szacowania ruchomości, albowiem w tym zakresie brak było zgodnego stanowiska zainteresowanych. Biegły stwierdził, że mikrofalówka marki D. nie przedstawia żadnej wartości, dlatego Sąd nie wymienił tego składnika w sentencji postanowienia. Natomiast pralka marki W., jak wynika z opinii biegłego, nie została biegłemu okazana, albowiem uległa zużyciu i została zełomowana. Zainteresowani nie byli w stanie podać biegłemu danych niezbędnych do wyceny (typ, model, data zakupu, cena zakupu), w związku z czym biegły odstąpił od wyceny tego składnika. Nie okazano biegłemu również drugiego z rowerów wchodzących w skład majątku wspólnego (zainteresowani nie wiedzą, gdzie on się znajduje), w związku z czym biegły odstąpił od wyceny i tego składnika. W konsekwencji powyższego Sąd uznał, że pralka marki W. i drugi rower nie wchodzi w skład majątku wspólnego zainteresowanych podlegającego podziałowi.

Sąd w pełni podzielił opinię biegłego, albowiem jest ona jasna i pełna, wyjaśnia wszystkie istotne okoliczności, a równocześnie jest poparta wiedzą i doświadczeniem zawodowym biegłego. Ponadto nie była ona kwestionowana przez zainteresowanych.

Zainteresowani zgodnie podali, że na dzień ustania wspólności, w skład ich majątku wspólnego wchodził również sprzęt wędkarski, który po ustaniu wspólności majątkowej został sprzedany przez uczestniczkę za cenę 30 zł. Niewątpliwie kwota uzyskana przez uczestniczkę ze sprzedaży tego sprzętu podlega rozliczeniu w niniejszym postępowaniu.

Ostatecznie wnioskodawca nie wyraził zgody na przyznanie mu jakiegokolwiek ze składników majątku wspólnego i wniósł o zasądzenie na jego rzecz od uczestniczki postępowania stosownej spłaty płatnej jednorazowo. Natomiast uczestniczka wniosła o przyznanie jej składników opisanych w ppkt a, d, e, f, g, h, i oraz j.

Powyższy projekt podziału nie sprzeciwia się prawu ani zasadom współżycia społecznego, ani też nie narusza w sposób rażąco interesu osób uprawnionych, stąd też Sąd dokonał podziału majątku wspólnego zgodnie z treścią wniosku zainteresowanych.

Nikt z zainteresowanych nie wyraził zgody na przyznanie mu składników majątku wspólnego wymienionych w ppkt b, c, k. W konsekwencji nie możliwe było przyjęcie rozwiązania, które sprowadzałoby się do przyznania jednemu

z nich prawa własności tych ruchomości. Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 04.11.1998r. w sprawie II CKN 347/98 stwierdził, że nie możliwe jest przyznanie rzeczy jednemu z dotychczasowych współwłaścicieli wbrew jego woli. Narzucanie własności rzeczy nie byłoby racjonalne. Do właściciela bowiem, a nie do Sądu, należy ocena, czy rzecz jest mu potrzebna. Brak zgody współwłaścicieli na przyznanie im rzeczy jest okolicznością, która zgodnie z art. 212 § 2 k.c. uzasadnia sprzedaż rzeczy.

Zważywszy na powyższe, na podstawie art. 212 § 2 k.c. Sąd zarządził sprzedaż wymienionych w ppkt b, c, k składników majątku wspólnego w drodze licytacji publicznej. Jednocześnie, w oparciu o przepis art. 625 k.p.c., Sąd ustalił, że zainteresowani otrzymają po 1/2 części sumy uzyskanej ze sprzedaży.

Wnioskodawca wniósł o rozliczenie w niniejszym postępowaniu spłaconego przez niego z własnych środków po ustaniu wspólności majątkowej długu wspólnego zainteresowanych z tytułu pożyczki ekspresowej zaciągniętej w dniu 28 marca 2017 roku w Banku (...) S.A. Fakt ten został przyznany przez uczestniczkę postępowania.

Z załączonych do akt niniejszej sprawy dowodów wpłat oraz historii rachunku bankowego wynika, że po ustaniu wspólności majątkowej wnioskodawca spłacił ww. pożyczkę w łącznej kwocie 27 105,60 zł. Wiarygodność wspomnianych dokumentów nie była kwestionowana przez uczestniczkę postępowania.

W orzecznictwie przyjmuje się, że podział majątku wspólnego obejmuje w zasadzie jedynie aktywa, natomiast pasywa pozostają poza jego zakresem (vide orzeczenie Sądu Najwyższego z 18.08.1959r., I CR 547/58, OSNCK 1959/2/59 oraz postanowienia Sądu Najwyższego: z 09.09.1976r., III CRN 83/76, Lex nr 5036, z 21.01.2010r., I CSK 205/09, Lex nr 560500 i z 15.04.2011r., III CSK 430/10, Lex nr 846560).

Jednakże przepis art. 686 k.p.c., który znajduje zastosowanie również do sprawy o podział majątku wspólnego poprzez odesłanie zawarte w przepisie art. 567 § 3 k.p.c., stanowi, że w postępowaniu działowym sąd rozstrzyga m.in. także o wzajemnych roszczeniach pomiędzy współspadkobiercami z tytułu spłaconych długów spadkowych. Jak to zostało wyjaśnione w powołanym wyżej postanowieniu Sądu Najwyższego z 9 września 1976 roku, w sprawie III CRN 83/76, odpowiednie zastosowanie tego przepisu przewidziane w art. 567 § 3 k.p.c. prowadzi do wniosku, że o długach związanych z majątkiem wspólnym i ciężących w czasie trwania wspólności na obojgu małżonkach, które zostały spłacone przez jednego z małżonków z własnych środków po ustaniu wspólności majątkowej, rozstrzyga sąd w postępowaniu o podział majątku wspólnego, i to ze skutkami wynikającymi z dyspozycji art. 618 § 3 k.p.c. w zw. z art. 688 k.p.c. (vide postanowienie Sądu Najwyższego z 15.04.2011r., II CSK 430/10, Lex nr 846560)

Tożsame stanowisko Sąd Najwyższy prezentował także w postanowieniu z 11 marca 2010 roku w sprawie IV CSK 429/09 (Lex nr 678022), w którym wskazał, że jeżeli uczestnik po ustaniu wspólności majątkowej, a przed podziałem majątku wspólnego, spłacił z własnych środków dług, który powstał w trakcie trwania wspólności ustawowej i był długiem wspólnym małżonków, albo jednego z nich, ale w związku z majątkiem wspólnym, to taki dług, zgodnie z art. 686 k.p.c. w zw. z art. 567 § 3 k.p.c., powinien zostać rozliczony w ramach podziału majątku wspólnego. Podstawę rozliczenia takiego długu nie stanowi jednak art. 45 § 1 k.r.o., gdyż przepis ten dotyczy jedynie wydatków i nakładów dokonanych z majątku osobistego na majątek wspólny albo odwrotnie w trakcie trwania wspólności ustawowej.

Zgodnie z powyższym, spłacony przez wnioskodawcę z własnych środków dług w kwocie 27 105,60 złotych, który powstał w czasie trwania wspólności ustawowej i był długiem wspólnym małżonków, został przez Sąd rozliczony w niniejszym postępowaniu.

Reasumując, w wyniku podziału majątku wspólnego uczestniczka postępowania otrzymała składniki o łącznej wartości 143 731,39 zł (w tym kwota 30 zł uzyskana ze sprzedaży sprzętu wędkarskiego), a ponadto jest zobowiązana do zwrotu na rzecz wnioskodawcy kwoty 13 552,80 zł tytułem połowy spłaconego przez niego po ustaniu wspólności długu wspólnego.

Wobec powyższego zaszła konieczność zasądzenia od uczestniczki postępowania na rzecz wnioskodawcy spłaty w wysokości 85 418,49 złotych ($143\,731,39\text{ zł} : 2 = 71\,865,69 + 13\,552,80\text{ zł} = 85\,418,49\text{ zł}$).

O spłacie na rzecz wnioskodawcy Sąd orzekł zgodnie z art. 212 § 3 k.c. oznaczając termin oraz sposób jej uiszczenia oraz wysokość odsetek należnych w przypadku zwłoki w płatności. W ocenie Sądu, zważywszy na sytuację rodzinną, majątkową i dochodową uczestniczki, dwanaście miesięcznych rat w kwotach wskazanych w pkt V. sentencji postanowienia to czas odpowiedni, który pozwoli uczestniczce na zgromadzenie kwoty zasądzonej na rzecz wnioskodawcy. Rozłożenie spłaty na dłuższy okres czasu powodowałoby, w ocenie Sądu, że uzyskane w ten sposób przez wnioskodawcę ratalne spłaty nie miałyby ostatecznie dla niego żadnego wymiernego, w sensie ekonomicznym, znaczenia.

Sąd oddalił wniosek wnioskodawcy o ustalenie nierównych udziałów zainteresowanych w majątku wspólnym.

Zgodnie z art. 43 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego oboje małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym (§ 1). Jednakże z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać, ażeby ustalenie udziałów w majątku wspólnym nastąpiło z uwzględnieniem stopnia, w którym każdy z nich przyczynił się do powstania tego majątku. Spadkobiercy małżonka mogą wystąpić z takim żądaniem tylko w wypadku, gdy spadkodawca wytoczył powództwo o unieważnienie małżeństwa albo o rozwód lub wystąpił o orzeczenie separacji (§ 2). Przy ocenie, w jakim stopniu każdy z małżonków przyczynił się do powstania majątku wspólnego, uwzględnia się także nakład osobistej pracy przy wychowaniu dzieci i we wspólnym gospodarstwie domowym (§ 3).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wielokrotnie podkreślano, że odejście od zasady równości udziałów możliwe jest jedynie wtedy, gdy małżonek, przeciwko któremu skierowane jest żądanie, w sposób rażący i uporczywy nie przyczynia się do powstania bądź powiększenia majątku wspólnego stosownie do swoich sił i możliwości zarobkowych. Nie w każdym zatem przypadku istnienia różnicy w przyczynianiu się do powiększania majątku wspólnego przepis art. 43 § 2 k.r.o. powinien znaleźć zastosowanie (vide postanowienie z 26.11.1973r., III CRN 227/73 i postanowienie z 30.11.1972r., III CRN 235/72).

Zdaniem Sądu, w niniejszej sprawie nie było podstaw do ustalenia nierównych udziałów zainteresowanych w majątku wspólnym. Oboje małżonkowie przyczyniali się do powstawania majątku wspólnego. Wnioskodawca pracował oraz finansował utrzymanie i zaspokajanie potrzeb członków rodziny. Uczestniczka zaś przede wszystkim zajmowała się wychowaniem dzieci i prowadzeniem wspólnego gospodarstwa domowego, co, jak wynika z zeznań przesłuchanych w sprawie świadków, miało miejsce głównie za namową ze strony wnioskodawcy. Sąd nie znalazł szczególnych okoliczności, które przemawiałyby za dokonaniem nierównego ustalenia udziałów w majątku wspólnym.

O kosztach postępowania Sąd rozstrzygnął w oparciu o przepis art. 520 § 2 k.p.c. oraz art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2005r., Nr 167, poz. 1398 ze zm.), uznając, iż ze względu na sporny charakter sprawy i rozbieżne interesy zainteresowani winni w równym stopniu partycypować w powstałych kosztach postępowania, które były niezbędne do wydania orzeczenia. Koszty te wyniosły łącznie 3 301 złotych (2 301 zł – wynagrodzenie i wydatki biegłego sądowego oraz 1 000 zł – opłata sądowa od wniosku, która została uiszczona przez wnioskodawcę). Wobec powyższego Sąd zasądził od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy kwotę 500 zł tytułem zwrotu połowy opłaty sądowej od wniosku i nakazał pobrać od wnioskodawcy i uczestniczki na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Pieszku kwoty po 1 150,50 zł (2 301 zł : 2) tytułem zwrotu kosztów opinii biegłego, które tymczasowo pokryte zostały ze środków Skarbu Państwa.

O pozostałych kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.